

Arrest

nr. 209 808 van 21 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat P. VANWELDE
Eugène Smitsstraat 28-30
1030 Brussel

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Canadese en Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 september 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 16 september 2018 houdende bevel tot terugdrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. DESIMPELAERE, die loco advocaat P. VANWELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 september 2018 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor asiel en migratie de beslissing houdende terugdrijving (bijlage 11).

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 16-09-2018 om 08:47 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, Luchthaven ZAVENTEM, werd door ondergetekende [I.P.]

de heer

achternaam [T.] voornaam [A.]

geboren op 06-06-1975 te BAGHDAD IRQ geslacht (m/v) man

die de volgende nationaliteit heeft CANADA wonende te

houder van het document Paspoort van Canada nummer GA648123

afgegeven te Gatineau op 19/03/2014

houder van visum nr van het type afgegeven door

geldig van tot

voor een duur van dagen, met het oog op:

afkomstig uit Bahrain via Abu Dhabi (International) met EY57 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht)

,op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgendé reden(en):

X (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art.3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Betrokkene heeft zich aangeboden met een Interpol-geseind paspoort. Het paspoort wordt inbeslaggenomen.

[...]

Op 20 september 2018 diende verzoeker een verzoek om internationaal bescherming in.

2. Over de ontvankelijkheid

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

3. Over de vordering tot schorsing

Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Artikel 44, tweede lid, 5° van het PR RvV bepaalt dat, indien een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingediend en een schorsingsverzoek hangende is, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, is er verder op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, a fortiori, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de Vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de

Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk - en op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden. Over dit gemis aan uiteenzetting van de dringende noodzakelijkheid kan evenwel heen gestapt worden wanneer deze vereiste een soort hinderpaal vormt derwijze dat die de toegang voor de verzoekende partij beperkt op een wijze of op een punt dat haar recht op toegang tot de rechter in de kern zelf wordt aangetast, kortom wanneer deze vereiste er niet langer toe strekt de rechtszekerheid en de goede werking van het bestuur te dienen (cf. vaste rechtspraak EHRM. Zie bv. EHRM 24 februari 2009, vzw L'Erablière/België, § 35).

3.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Ter terechtzitting wijst de Raad erop dat verweerder meent dat verzoeker geen belang heeft bij de vordering tot schorsing daar de tenuitvoerlegging reeds geschorst is van rechtswege door het verzoek tot internationale bescherming dat een schorsende werking heeft ten aanzien van de verwijderingsmaatregel.

De Raad stelt de vraag naar het uiterst dringend karakter van de vordering.

Artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet, dat in werking is getreden op 22 maart 2018, bepaalt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot teruggrijping kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 20 september 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betreffende dit verzoek nog geen beslissing heeft genomen.

De raadvrouw van verzoeker betwist niet dat er een verzoek tot internationale bescherming hangende is.

Op het ogenblik van het indienen van huidige vordering en op het ogenblik van de terechtzitting is er aldus een eerste beschermingsverzoek hangende waarvoor nog geen beslissing werd genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen *“verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, §3”* van de Vreemdelingenwet is nu een eerste beschermingsverzoek geen *“tweede volgend verzoek of meer”* betreft.

De uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing is aldus opgeschort zolang door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen beslissing wordt genomen in het kader van dit eerste internationaal beschermingsverzoek van verzoeker. Het gegeven dat verzoeker zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet bevindt, zoals verzoeker opmerkt, doet hieraan geen afbreuk.

De raadvrouw van verzoeker argumenteert voorts dat zij het niet eens kan zijn met het standpunt van de verwerende partij aangezien de vordering wel dringend is nu het onderzoek naar het beschermingsverzoek snel zal verlopen en de gemachtigde er niet toe gehouden is na eventuele weigering van bescherming een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten te nemen.

De Raad benadrukt dat niet anders dan vastgesteld kan worden dat momenteel dankzij het bepaalde in artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet de beslissing hoe dan ook niet kan ten uitvoer gelegd worden, nu het onderzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat minstens grotendeels overlapt met een onderzoek naar artikel 3 van het EVRM, loopt. Bijkomend merkt de Raad op dat mocht de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet overgaan tot het erkennen of toekennen van internationale bescherming, hiertegen bij de Raad eveneens een

beroepsmogelijkheid openstaat met schorsende werking op grond van artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet. Mocht dit beroep worden verworpen, heeft de raadsvrouw van verzoeker een punt dat er geen nieuw bevel moet worden genomen en de thans bestreden beslissing weer uitvoerbaar wordt. Het staat verzoeker evenwel vrij thans een gewoon schorsings- en annulatieberoep in te dienen conform artikel 39/82, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet en indien de situatie terug dringend wordt de versnelde behandeling bij voorlopige maatregelen te vorderen van dat beroep.

De huidige vordering beoogt niets anders dan de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die de facto reeds van rechtswege geschorst is. Dienaangaande gedraagt de raadsvrouw van verzoekster zich vervolgens naar de wijsheid van de Raad.

In de gegeven omstandigheden wordt geen uiterst dringende noodzakelijkheid aangetoond.

Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. S. KEGELS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

M.-C. GOETHALS